

Kunne vi ikke gjøre det, skyldte vi at komme de af vore Medborgere, som maa lide under Stormagernes Tilsideættelse af Forpligtelser, broderligt til Hjælp; men det gjøre vi ganske sikkert ikke over for Ribe. Vi have her en Udvalgsbetænkning liggende for os, der klart udtaler, at Ribe ved Wienertraktaten har mistet $\frac{2}{3}$ af sit Opland, men det er det Samme som at kyle Byen, navnlig i pekuniær Henseende. Det er den Strikke vi skulle løse af Halsen paa Byen og dens Borgere; men det har det Forslag, som Ministeren her har bragt frem, ikke gjort, hvor velvilligt det end maatte være.

Indenrigsministeren: Seg er virkelig i stor Forlegenhed over for det ærede Medlem fra Ribe (Kruze). Seg finder det naturligt, at han tager sig meget varmt af den By, hvortil han er knyttet; men paa den anden Side er jeg virkelig ikke i Stand til at kunne tillade ham aldeles uimodsagt at fremføre de Paastaaender, han har fremført i Dag. Seg skal forresten ikke nu komme nærmere ind paa dem, thi jeg tilloob mig allerede ved Sagens første Behandling at belyse dem; men jeg vil blot sige, at det Dokument, jeg tog mig den Frihed at levere det ærede Medlem, var en altnæstsig Fremstilling af, hvorledes det i det Hele er gaaet til med hint berømte Havneanlæg, som det ikke har været muligt at iværksætte. Det er mislykkedes ikke paa Grund af, at Regjeringen traal sig tilbage, men paa Grund af, at Ribe Havn ikke vedligeholdte, hvad der var gjort; det er tilbøls paa Grund af Mangel paa Vedligeholdelse, at Havneanlægget er blevet saalidt frugtbringende for Ribe, som det for Tiden er. Det ærede Medlem spurgte mig, hvorledes jeg havde tænkt mig, at disse 45,000 Rd. skulde virke til nogen Hjælp for Ribe Kommune. Seg svarer dertil, at det vil han kunne se af Motiverne; deri staar det aldeles tydeligt, hvorledes man er kommen til denne Sum, og hvad man tænker, der skal gjøres med den. Man skal for det Første skaffe Havnen af med en hel Del af dens aarlige Rentendgifter, saaledes at den bliver i Stand til at bære sine andre Udgifter, og dernæst skal man indrette sig saaledes, at Ribe

Kommune bliver fri for aarlig at skulle gjøre Tilskud til de Kreditorer, som Havnen har, og for at betale de Laan, hvorfor Ribe Kommune er gaaet i Kaution. Man er ganske slaaet ind paa den Vej, som Ribe Byraad har anvist, men man er ganske vist ikke gaaet saa vidt som Byraadet, der, som det forekommer mig, er gaaet temmelig vidt, skjøndt dog ikke nær saa vidt, som det ærede Medlem her i Salen, der er fra Ribe (Kruze). Seg kunde fristes til at spørge det ærede Medlem, om der ikke er Mere, han vil have, end det, der findes i hans Endringsforslag? For det Første forlanger han ikke blot, at Summen skal forhøies med over een Gang saa Meget som det, der er foreslaaet, men han vil tillige kaste os ind paa Udgifter, hvorom Tingen af os nu har det allerfjerneste Begreb. Hvad forstaas der ved „de nødvendige Slusearbejder“? Er det en halv eller en hel Million? Hvad forstaas der dernæst ved disse Sernbaneanlæg? Derom findes der heller ikke det Mindste, og endelig vil det ærede Medlem være fri for Bygningsafgiften. Det ærede Medlem kan være overbevist om, at hverken Regjeringen eller Rigsdagen ønsker at behandle Ribe anderledes end saaledes, som en hjertlig Moder behandler sit Barn; men, skjøndt disse Ord fremkom fra ham, forstod jeg dog ikke rettere, end at Indholdet af, hvad han sagde, skulde være en Slags Bebreidelse for, at man ikke kom Ribe Kommune til Hjælp, saaledes som man efter hans Mening burde. Seg maa sige, at i ingen Kommune i Landet er bleven souteneret saa meget som Ribe. Netop fordt der i 1854 var lignende Forhold tilstede i Helsingør, brugte man der den samme Fremgangsmaade. Da det ærede Medlem for Sore Amts 2den Valgfreds (Alberti) har paaberaabt sig en tidligere Stantsminister, som ogsaa var mig, maa jeg sige, at man er imødelkommen Ribes Lusse med al den Prompthed og med al den — jeg vil nødig sige Slothed, men jeg kan ikke i Dieblisset finde noget bedre Ord — med al den Redebønhed, som man overhovedet kunde vente i Ribe. Da det nu har viist sig, at det Haab, man den Gang havde, ikke er gaaet i Opsyldelse, kommer man igjen og siger: Da det træffer saa